

РЕШЕНИЕ

№ 6365

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калин Куманов

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Серафимова

Камелия Стоянова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **5193** по описа за **2020** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН.

С Решение № 78492 от 21.04.2020 г., постановено по НАХД № 17091/2018 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление № 16-4332-016941/13.09.2016 г., издадено от Началника на 03 сектор "Административно обслужване" при ОПП-СДВР, с което на Т. П. И. от [населено място],[жк]IV, [жилищен адрес] ЕГН: [ЕГН], са наложени следните административни наказания: глоба в размер на 150 лв. за нарушение по чл.25, ал.1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/; и глоба в размер на 10 лв. за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП. Недоволен от така постановеното решение е останал жалбоподателят И., който с касационна жалба, подадена в срок чрез адв.Т., обжалва същото. В жалбата се твърди, че съдебният акт е неправилен и необоснован. От настоящия Съд се иска да отмени касираното решение и да отмени оспореното постановление. В с.з. касаторът чрез адв.Т. поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски. Представя писмени бележки с подробни съображения.

Ответникът по касация - ОПП-СДВР, не се явява, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП намира касационната жалба за неоснователна.

Административен съд-София град, като провери законосъобразността и

обосноваността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна поради следните съображения :

Релевантните по спора факти и обстоятелства са правилно установени от решаващия състав на Съда и са последователно възпроизведени в мотивите на обжалваното решение. Възприетата от Съда фактическа обстановка е съобразена със събраните по делото доказателства.

От писмените доказателства, събрани по административнонаказателната преписка, безспорно се установява, че на 26.08.2016 г. в [населено място], на [улица], при управление на лек автомобил БМВ с рег. [рег.номер на МПС] , с посока на движение от [улица]към [улица], при частично навлизане от дясна в лява пътна лента жалбоподателят И. е реализирал ПТП с попътно движещия се товарен автомобил ДАФ с рег.№ WY5733E2, като освен това не е представил контролен талон към свидетелството за управление на МПС. Тези обстоятелства са установени с писмени доказателства, представляващи официални документи, съставени от длъжностни лица при изпълнение на службата им – протокол за ПТП, съдържащ схема на произшествието. Доказателствената сила на същите не е оборена в хода на съдебното производство. Към протокола са приложени декларации от участниците в ПТП.

Събраните по делото доказателства са подробно обсъдени в мотивите на първоинстанционното решение и от тях се налага безспорният извод, че касаторът е извършил вменените му във вина две административни нарушения. Въз основа на цитираните официални документи е съставен АУАН. Доказателствената сила на последния, закрепена в нормата на чл.189, ал.2 ЗДвП, не е оборена, като следва да се има предвид, че редовно съставените актове по закона се ползват с доказателствена сила до доказване на противното. Законната норма предвижда обръната доказателствена тежест, според която административнопревлеченото лице следва да обори констатациите в акт. С разписаната в закона доказателствена тежест жалбоподателят не се е справил.

Не са налице разминавания във фактическата обстановка по случая, които да предизвикат отмяна на издадения административнонаказателен акт. Съдът е дал отговор на спорните въпроси по делото, като не е допуснал нарушения при събирането на доказателствата. В този ред на мисли се явява неоснователно оплакването за неизяснен механизъм на ПТП.

Правилно Съдът е кредитирал събраните по делото свидетелски показания. Същите не противоречат нито едно на друго, нито на писмените доказателства по преписката.

Първото констатирано нарушение е подведено под санкционната норма на чл.179, ал.2 във вр.с ал.1, т.5 ЗДвП, която предвижда наказание глоба от 50 до 150 лв. за водач, който причини ПТП поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал.1, вкл. когато не спазва предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за заобикаляне. В разпоредбата на чл.25, ал.1 ЗДвП е въведено задължение за водача, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, да се убеди, че няма

да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. Ирелевантно за вината на касационния жалбоподател е заявеното от водача на товарния автомобил, че не е видял лекия автомобил. Преди престояването си в съседна лента поради налично в собствената му лента препятствие водачът е длъжен да пропусне всички попътни движещи се ППС. Първоинстанционният съд е извършил правилна преценка на всички събрани доказателства по делото, в тяхната съвкупност, и в резултат на това правилно е обосновал несъмнен извод за осъществения състав на административно нарушение, като не е допуснал твърдяните закононарушения при преценката на доказателствата. Второто констатирано нарушение е подведено под санкционната норма на чл.183, ал.1, т.1 ЗДвП, която предвижда наказание за водач на моторно превозно средство, който не носи определените документи - свидетелство за управление, контролен талон и свидетелство за регистрация на управляваното МПС. От своя страна в нормата на чл.100, ал.1 ЗДвП са разписани задълженията във връзка с документите, които водачът е длъжен да носи, като в т.1 е визирано СУМПС от съответната категория и контролният талон към него. Това нарушение е извършено чрез бездействието същото правилно е прието за безспорно доказано, доколкото не е доказано изпълнението на реципрочното му задължение за действие, при доказателствена тежест за това на административнонаказаното лице. Районният съд прецизно е изследвал обстоятелствата около отнемането на СУМПС от водача и последвалото му връщане, като е извел обоснован извод за липса на обективна невъзможност свидетелството да се носи от водача.

Касационната инстанция напълно споделя изводите на районния съд по компетентността на актосъставителя и на наказващия орган, поради което същите не следва да бъдат преповтаряни.

При съставяне на АУАН и при издаване на НП са спазени административно-производствените правила на ЗАНН. Не се констатираха твърдяните в настоящото производство основания за отмяната му. Като е приел, че оспореното пред него постановление е законосъобразно и го е потвърдил, Съдът е постановил законосъобразен и правилен съдебен акт.

При извършена служебна проверка по чл.218, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс настоящата инстанция не констатира основания за отмяна на първоинстанционното решение, основаващи се на допуснати процесуални нарушения. Предвид изложените съображения обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1, предл.първо от АПК Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 78492 от 21.04.2020 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 17091/2018 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ : 1.

